

MĚŠEC ŽIVÝCH

1. Sam 25,23-29

kázání ze soboty 15. 9. 2012 - br. Radomír Jonczy

Už jste se někdy byli podívat na židovském hřbitově? Pokud ano, pak jste si určitě všimli, že tam na některých náhrobních kamenech bývají položeny bílé kamínky. Profesor Heller nám, studentům teologie, kdysi dávno při prohlídce židovského hřbitova vysvětloval, že ten starý židovský zvyk má svůj původ v jednom příběhu ze Starého zákona.

I. Abígajil přeje Davidovi život

Krásná, moudrá a prozíravá žena jménem Abígajil jednou zachránila svého pyšného a hloupého muže Nábala před smrtí. Lakomý Nabal totiž budoucímu králi Izraele Davidovi odmítl pomoc v nouzi. Jistou pomstu Abígajil odvrátila tím, že požadované potraviny Davidovi osobně do pouště dopravila a ještě se mu za chování svého manžela omluvila.

Její prosba za odpuštění zde před chvílí, v rámci našeho biblického čtení zazněla. Možná si ještě pamatujete, že vyvrcholila slovy: „Kdyby někdo, Davide, povstal, aby tě pronásledoval a ukládal ti o život, ať je tvůj život pojat do svazku živých u Hospodina tvého Boha. Ale život tvých nepřátel ať Hospodin vloží do praku a odmrští.“

A právě zde má svůj původ stará židovská tradice přinášení malých bílých kamínků na hroby zesnulých. Abígajil přeje Davidovi, aby byl jeho život zachován ve svazku živých u Hospodina. V hebrejském originále je zde použito slovo, které by se do češtiny dalo přeložit také jako měšec. Ať je tvůj život uchován v měšci živých u Hospodina.

II. Pastýři pečují o život svých oveček

V pozadí tohoto přání je obraz ze života starých pastevců na Orientě. Ti totiž u sebe za opaskem nosili měšec a v něm přesně tolik kamínků, kolik měli ve svém stádu oveček. Neuměli totiž počítat a tak si pomáhali tím, že při vpouštění či vypouštění stáda z ohrady porovnávali počet ovcí s počtem kamínků ve své mošně. Pokud bylo kamínků více než ovcí, znamenalo to, že se nějaká ta ovce zatoulala a ztratila. Když bylo kamínků méně než ovcí, znamenalo to zase, že se ke stádu omylem připojily ovce cizí.

III. Hospodin pečuje o život svého lidu

Z této staré pastýřské praxe vyrostla představa o tom, že Hospodin, coby náš arcipastýř, má ve svém měšci kamínky se jmény těch, kteří mu patří a jsou součástí jeho stáda.

Možná jste si všimli, že měšec arcipastýře, o kterém v našem dnešním textu hovoří Abígajil, má zázračnou moc. Je to měšec živých. Každý člověk, jehož kamí-

nek se v tomto kouzelném měšci ocitne, neživoří, ale naplno žije a jeho život neskončí ani tím, že zemře.

Ježíš by tuto skutečnost vyjádřil slovy: „*Amen, amen pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mne poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel ze smrti do života.*“ (J 5,24) A právě to přála krásná, moudrá a prozřetelná Abigajil svému budoucímu králi Davidovi, když řekla: „*Ať je tvůj život pojat do svazku živých u Hospodina.*“

To stejné přejí židé svým zesnulým, když na jejich náhrobky pokládají malé bílé kamínky. Na některých starých židovských náhrobcích bývají dokonce k vidění hebrejská písmena TNCBN. Jde o první písmenka slov fráze: **Temi nafšo cerura bicror nachajjim.** /Buď jeho duše svázána do měšce živých./

IV. Křest, cesta k věčnému životu

To stejné přejeme dnes my všichni tobě, milý Danieli. Za malou chvíli budeš v rámci svého křtu ponořen pod vodní hladinu. Řečeno slovy apoštola Pavla: S Kristem zemřeš, abys s ním mohl povstat k novému, plnohodnotnému a nikdy nekončícímu duchovnímu životu. Kristus totiž zemřel právě proto, abys ty mohl žít. To díky jeho oběti se kamínek se tvým jménem za malou chvíli, během křtu, ocitne v měšci tvého arcipastýře, to díky jeho oběti nebude muset být prakem jen tak vystřelen do beznadějných a bezbřehých dálav ateistické nicoty.

Řekl bych amen, ale musím vám ještě něco důležitého prozradit. Daniel dnes slaví své narozeniny. Před 28 léty se narodil do života fyzického a dnes se narodí znovu. To proto, aby mohl začít žít životem duchovním. Danieli, žij šťastně a věčně v Hospodinově měšci života.

Amen